

Ομιλία του Πρωθυπουργού Κυριάκου Μητσοτάκη στη Βουλή, στο πλαίσιο της συζήτησης για το νομοσχέδιο «Δουλειές Ξανά» του Υπουργείου Εργασίας και Κοινωνικών Υποθέσεων

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές,

Κατ' αρχάς μου κάνει εντύπωση η περιορισμένη συμμετοχή συναδέλφων της αντιπολίτευσης σε ένα νομοσχέδιο το οποίο θεωρώ ότι έχει ξεχωριστή σημασία. Μάλιστα δεν βλέπω κανέναν συνάδελφο από το ΚΙΝΑΛ. Ίσως θα πίστευε κανείς ότι το ΚΙΝΑΛ, έχει προσυνηδριακές διαδικασίες και ετοιμάζονται για το ερχόμενο Σαββατοκύριακο.

Σε κάθε περίπτωση χαίρομαι γιατί μου δίνεται η δυνατότητα να βρεθώ σήμερα και να μοιραστώ μαζί σας λίγες σκέψεις, εδώ από το βήμα της Βουλής, για ένα νομοσχέδιο το οποίο θεωρώ εξαιρετικά σημαντικό. Όχι μόνο για τις επιπτώσεις που θα έχει στην αγορά εργασίας, αλλά και γιατί πιστεύω ότι αποτυπώνει με ξεκάθαρο τρόπο την αντίληψη της Νέας Δημοκρατίας για μία προοδευτική, ενεργητική πολιτική στα ζητήματα της εργασίας.

«Καμία χώρα στον κόσμο, όσο πλούσια και αν είναι, δεν μπορεί να αντέξει τη σπατάλη του ανθρώπινου δυναμικού της», είχε πει κάποτε ο Αμερικανός Πρόεδρος Φραγκλίνος Ρούσβελτ. Γιατί η ανεργία είναι πάντα η μεγαλύτερη απειλή για κάθε κοινωνία. Και αυτήν ακριβώς την απειλή -που στη Νέα Δημοκρατία τη θεωρούμε τη μεγαλύτερη μορφή κοινωνικής αδικίας- αντιπαλεύουμε εδώ και 33 μήνες, από τότε που ο ελληνικός λαός μάς εμπιστεύθηκε την ευθύνη της διακυβέρνησης του τόπου, τον Ιούλιο του 2019.

Και παρά τις μεγάλες δυσκολίες, παρά τις αντιξοότητες, τα στοιχεία δείχνουν ότι αυτή η προσπάθειά μας πιάνει τόπο. Από το καλοκαίρι του 2019 μέχρι και τον Φεβρουάριο του 2022 -τον τελευταίο μήνα που έχουμε διαθέσιμα στοιχεία- η ανεργία έπεσε από το 17,2% στο 12,8%. Είναι η μεγαλύτερη, είναι η ταχύτερη, αποκλιμάκωση σε όλη την Ευρώπη. Κάτι που σημαίνει ότι σε αυτό το διάστημα δημιουργήθηκαν παραπάνω από 200.000 νέες θέσεις εργασίας και για πρώτη φορά εδώ και πολλά-πολλά χρόνια ξεπεράσαμε το ορόσημο των 4 εκατομμυρίων απασχολούμενων.

Είναι μια επίδοση με πρόσθετη σημασία αν σκεφτεί κανείς το εξαιρετικά δυσμενές περιβάλλον μέσα στο οποίο επιτεύχθηκε: μεταναστευτικό, εθνικές προκλήσεις στον Έβρο, στο Αιγαίο, μετά τα δυο χρόνια της πανδημίας, ύστερα η διεθνής ενεργειακή κρίση με τις εισαγόμενες ανατιμήσεις, ο πόλεμος στην Ουκρανία. Ένα εξαιρετικά δυσχερές διεθνές περιβάλλον.

Θυμάμαι ακόμα, σαν χθες, τις πολύ απαισιόδοξες προβλέψεις της αντιπολίτευσης ότι η πανδημία θα οδηγούσε σε μια «έκρηξη» απολύσεων και σε μια ταχύτατη αύξηση της ανεργίας, σε μια αντιστροφή δηλαδή αυτής της τάσης που η αλήθεια είναι ότι είχε ήδη ξεκινήσει τα τελευταία χρόνια της διακυβέρνησης του ΣΥΡΙΖΑ.

Οι προβλέψεις αυτές διαψεύστηκαν. Και διαψεύστηκαν προς όφελος των εργαζόμενων, διότι η κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας έσπευσε να στηρίξει πρώτα και πάνω από όλα τον κόσμο της εργασίας. Να προστατεύσει τις θέσεις απασχόλησης, να στηρίξει τις επιχειρήσεις κι έτσι ουσιαστικά να μην διακόψει αυτή την πορεία αποκλιμάκωσης της ανεργίας, η οποία συνεχίζεται μάλιστα τους τελευταίους μήνες με ακόμη μεγαλύτερη ένταση.

Βέβαια τα αποτελέσματα αυτά, κύριε Υπουργέ και κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δεν μπορούν να μας ικανοποιούν. Διότι εξακολουθούμε να έχουμε τη δεύτερη υψηλότερη ανεργία στην Ευρώπη -η Ισπανία μάς έχει αυτή τη στιγμή ξεπεράσει- και βέβαια μαζί με την ανεργία έχουμε ακόμα ένα διαχρονικό πρόβλημα χαμηλών αμοιβών. Και αυτά τα προβλήματα γίνονται προφανώς πιο έντονα σε μια εποχή που και η χώρα μας δοκιμάζεται από την παγκόσμια ακρίβεια.

Κάναμε μια μεγάλη προσπάθεια να στηρίξουμε τα εισοδήματα των νοικοκυριών και των επιχειρήσεων στη διάρκεια της πανδημίας. Το κάναμε μειώνοντας φόρους, μειώνοντας εισφορές και παρέχοντας απευθείας οικονομικές ενισχύσεις. Όμως, είναι δεδομένο ότι όλα όσα κέρδισαν επιχειρήσεις και νοικοκυριά σήμερα ροκανίζονται από την ακρίβεια.

Και η άποψή μας για το ζήτημα αυτό είναι ότι δεν μπορεί σε καμία περίπτωση το πρόβλημα της ακρίβειας, ειδικά της ακρίβειας που είναι προϊόν της αύξησης των τιμών ενέργειας, να αντιμετωπιστεί μόνο στο πλαίσιο των εθνικών προϋπολογισμών. Χρειάζεται μια οργανωμένη, πανευρωπαϊκή αντίδραση και για αυτήν θα εξακολουθούμε να αγωνιζόμαστε και στις επόμενες Συνόδους Κορυφής. Στην έκτακτη Σύνοδος Κορυφής στα τέλη Μαΐου, θα συζητηθούν αναλυτικά τα θέματα αυτά.

Γνωρίζω καλά, λοιπόν, πώς ο προϋπολογισμός του ελληνικού νοικοκυριού έχει επιβαρυνθεί το τελευταίο εξάμηνο για εξωγενείς λόγους. Αλλά και εκείνοι νομίζω -και τα νοικοκυριά και οι πολίτες- αναγνωρίζουν ότι παρά τις μεγάλες δυσκολίες η κυβέρνηση προσπαθεί, στο μέτρο των δυνατοτήτων, να θωρακίσει την ελληνική οικονομία απέναντι στον εισαγόμενο πληθωρισμό: με επιδοτήσεις στο ρεύμα, με εκπτώσεις στα καύσιμα, με έκτακτα μέτρα όπως το επίδομα των 200 ευρώ, το οποίο θα εκταμιευθεί την επόμενη εβδομάδα, για τους πιο αδύναμους συμπολίτες μας. Ενώ μέχρι το τέλος του μήνα -όπως έχουμε δεσμευτεί και λαμβάνοντας υπόψη τις εισηγήσεις των ειδικών- η κυβέρνηση θα ανακοινώσει και θα

υλοποιήσει μία νέα σημαντική αύξηση του κατώτατου μισθού, που θα τεθεί σε εφαρμογή την 1^η Μαΐου 2022.

Αυτή, λοιπόν, είναι η κατάσταση που επικρατεί σήμερα στη χώρα και το νομοσχέδιο το οποίο θα ψηφίσουμε σε λίγες ώρες από τώρα έρχεται να ξαναβάλει στον πυρήνα της πολιτικής μας, τη διασύνδεση μεταξύ των αναγκών των επιχειρήσεων και της προσφοράς εργασίας από την ελληνική αγορά.

Και για να μπορέσουμε πραγματικά να γεφυρώσουμε αυτό το χάσμα που υπάρχει σήμερα, μεταξύ του τι ζητούν οι επιχειρήσεις και το τι δεξιότητες διαθέτουν οι άνεργοι, πρέπει να κάνουμε πολλά σημαντικά βήματα. Πρέπει να συνδέσουμε τη ζήτηση της αγοράς με την προσφορά εξειδικευμένων υπηρεσιών. Πρέπει να μπορούμε να παρέχουμε σύγχρονες δεξιότητες, ειδικά στους μακροχρόνια άνεργους, να προστατεύσουμε όσους παραμένουν εκτός απασχόλησης. Αλλά -και το νομοσχέδιο αυτό κάνει τολμηρά βήματα, κύριε Υπουργέ, σε αυτή την κατεύθυνση- να διακρίνουμε και τους αληθινούς άνεργους, αυτούς οι οποίοι έχουν ανάγκη ουσιαστικής κρατικής αρωγής.

Και να το κάνουμε αυτό ώστε οι δημόσιοι πόροι να μην σπαταλώνονται οριζόντια σε επιδόματα, αλλά να κατευθύνονται προς στοχευμένες πολιτικές εργασίας.

Και το νομοσχέδιο το οποίο συζητούμε σήμερα, έρχεται να αντιμετωπίσει μία σειρά από χρόνια προβλήματα της ελληνικής αγοράς εργασίας, προβλήματα τα οποία έρχονται και μας ταλαιπωρούν εδώ και πολλές δεκαετίες.

Το πρώτο πρόβλημα είναι η μακροχρόνια αποχή από την απασχόληση. Θυμίζω ότι στα τέλη του 2021 περισσότεροι από τους μισούς εγγεγραμμένους στον ΟΑΕΔ δεν είχαν βρει δουλειά για διάστημα μεγαλύτερο του ενός έτους.

Μιλάμε για σχεδόν 600.000 συμπολίτες μας, με έναν στους τρεις να είναι δηλωμένοι άνεργοι για παραπάνω από 5 χρόνια, ενώ 50.000 είναι κατά δήλωσή τους -κατά δήλωση σύμφωνα με τα αρχεία και σύμφωνα με τα στοιχεία του ΟΑΕΔ- σε αυτή την κατάσταση για πάνω από μια δεκαετία.

Και όμως, την ίδια στιγμή που έχουμε ένα δομικό πρόβλημα μακροχρόνιας ανεργίας, αυτή η ανεργία συνυπάρχει με κενές θέσεις εργασίας. Και δεν αναφέρομαι μόνο σε εξειδικευμένες δουλειές -όπως αυτές που δημιουργούνται στους κλάδους της τεχνολογίας- αλλά σε αρκετές δουλειές οι οποίες θα μπορούσαν να καλυφθούν εάν οι υποψήφιοι διέθεταν βασικές δεξιότητες.

Και, σήμερα, με την ανεργία να είναι ακόμα στο 12,8%, 7 στους 10 εργοδότες μάς δηλώνουν ότι δυσκολεύονται να κάνουν προσλήψεις, επειδή δεν βρίσκουν εργαζόμενους με ειδικά προσόντα. Σε κλάδους ανταγωνιστικούς, όπως ο τουρισμός, οι εργοδότες μάς λένε ότι έχουν πρόβλημα κάλυψης των αναγκών σε εργατικό δυναμικό, την ίδια στιγμή που η χώρα έχει ανεργία 12,8%.

Σε αυτή, λοιπόν, την αντίφαση πρέπει να απαντήσουμε. Και νομίζω ότι αυτή η πρόκληση -θα συμφωνήσετε μαζί μου- είναι μία πρόκληση εθνική και θα πρέπει να απαντήσουμε τώρα, όχι επιδοτώντας τη διατήρηση της ανεργίας, αλλά επιδοτώντας την επιμόρφωση των ανέργων έτσι ώστε να έχουν πραγματική προοπτική επιστροφής στην αγορά εργασίας.

Γιατί, δυστυχώς, η Ελλάδα βρίσκεται σε μία από τις τελευταίες Ευρωπαϊκές θέσεις στην ανάπτυξη των δεξιοτήτων. Δημιουργεί η οικονομία μας νέες θέσεις εργασίας όχι όμως κατάλληλα καταρτισμένους συμπολίτες μας ώστε να μπορούν αυτές να τις καταλάβουν.

Και το νομοσχέδιο προβλέπει ότι, σε συνεργασία με ειδικούς συμβούλους, κάθε μακροχρόνια άνεργος θα καταρτίσει το δικό του Ψηφιακό Ατομικό Σχέδιο Δράσης- διότι κάθε άνεργος είναι και μία ξεχωριστή περίπτωση- και σε αυτό θα περιλαμβάνονται οι γνώσεις του, αλλά και οι ανάγκες κατάρτισης ώστε να μπορεί να ενταχθεί στο ανάλογο επιμορφωτικό πρόγραμμα.

Και σε αυτό το μεσοδιάστημα θα πριμοδοτείται με 300 ευρώ και η ενίσχυση αυτή θα συνεχίζεται και αφού βρει δουλειά. Θεωρώ πολύ καινοτόμο και πολύ τολμηρό το γεγονός ότι το Υπουργείο εισηγείται -και εγκρίναμε στο Υπουργικό Συμβούλιο και θα ψηφιστεί από τη Βουλή- πρόβλεψη που ορίζει ότι ο εργαζόμενος θα λαμβάνει το 50% του επιδόματος ανεργίας για όσους μήνες θα το δικαιούται ως άνεργος, εφόσον βρει δουλειά.

Το ποσό αυτό ουσιαστικά θα προστίθεται στον μισθό του και πρόκειται για ένα πολύ σημαντικό κίνητρο, κατά την άποψή μου, το οποίο ωθεί τον εργαζόμενο τελικά προς την κατεύθυνση της επανεκπαίδευσης, ενώ ταυτόχρονα ενεργοποιεί τον άνεργο να ενδιαφερθεί ο ίδιος για το μέλλον του, ξεφεύγοντας από αυτή την αδράνεια, την παραλυτική κατάσταση μιας τακτικής επιδότησης και στήριξης από το κράτος.

Το δεύτερο πρόβλημα το οποίο αντιμετωπίζει αυτό το νομοσχέδιο είναι η ίδια η ποιότητα της κατάρτισης. Και γι' αυτό και είναι πολύ σημαντικό τα προγράμματα να αναμορφώνονται με βάση τα πραγματικά ζητούμενα της αγοράς εργασίας.

Η αλήθεια είναι, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αυτό δυστυχώς είναι ένα διαχρονικό πρόβλημα το οποίο ταλαιπώρησε όλους όσους κυβέρνησαν αυτόν τον τόπο -καιείς δεν

εξαιρείται- ότι τα προβλήματα κατάρτισης του παρελθόντος δεν είχαν τα αναμενόμενα αποτελέσματα. Και, ίσως, είμαι πολύ επιεικής στις εκφράσεις τις οποίες χρησιμοποιώ.

Εκατοντάδες εκατομμύρια, δισεκατομμύρια ενδεχομένως, να κατευθύνθηκαν προς μία κατάρτιση η οποία δεν βοήθησε σίγουρα τους εργαζόμενους. Ενδεχομένως να ωφέλησε κάποιους επαγγελματίες στο χώρο της κατάρτισης, αλλά, πάντως, δεν πέτυχε τον βασικό της σκοπό και στόχο που ήταν η προσθήκη δεξιοτήτων στους καταρτισμένους, έτσι ώστε να καταστούν πιο ανταγωνιστικοί στην αγορά εργασίας.

Κατά συνέπεια, πρέπει να προχωρήσουμε σ' ένα διαφορετικό πλαίσιο, όπου οι πάροχοι εκπαίδευσης και κατάρτισης θα ελέγχονται από ανεξάρτητους φορείς πιστοποίησης και η χρηματοδότησή τους πρέπει να συνδέεται με την αποτελεσματικότητά τους, που σημαίνει ότι τελικά θα πρέπει να αμείβονται και βάσει στατιστικών στοιχείων που συνδέονται με την επαγγελματική αποκατάσταση των αποφοίτων τους.

Και μάλιστα, έχω ζητήσει από τον Υπουργό ένα αντίστοιχο τέτοιο πρόγραμμα εσωτερικής αξιολόγησης να αφορά και τον ίδιο τον ΟΑΕΔ. Διότι μπορεί να υπάρχουν Σύμβουλοι οι οποίοι βρίσκουν δουλειά σε ένα μήνα σε πενήντα συμπολίτες μας κι άλλοι που βρίσκουν δουλειά σε πέντε (συμπολίτες μας).

Αυτό είναι ένα μετρήσιμο αποτέλεσμα. Και αυτοί οι οποίοι έχουν τη δυνατότητα να έχουν σημαντική προστιθέμενη αξία, εργαζόμενοι του ΟΑΕΔ, στα πλαίσια μιας γενικότερης λογικής για το πως εντάσσουμε πριμ παραγωγικότητας στο δημόσιο, θα πρέπει να μπορούν να ανταμείβονται περισσότερο γιατί πολύ απλά κάνουν καλύτερα τη δουλειά τους. Το βέβαιο είναι ότι αυτή η πολιτική αρχίζει και έχει αποτελέσματα, γιατί πάνω από τους μισούς ανέργους που συμμετείχαν στα νέα προγράμματα κατάρτισης βρήκαν δουλειά μέσα στους επόμενους 12 μήνες. Και το σημαντικό δεν είναι μόνο να βρουν μια δουλειά, είναι να παραμείνουν και στην εργασία τους σε βάθος χρόνου. Και πολλοί από αυτούς, σχεδόν το 90%, παρέμειναν στην εργασία τους για ένα διάστημα το οποίο ξεπέρασε το χρόνο της επιμόρφωσης.

Και μάλιστα, για πρώτη φορά, αναλαμβάνουν και ρόλο στην επαγγελματική κατάρτιση και τα πανεπιστήμιά μας. Αυξάνοντας έτσι τις δυνατότητές τους, ανοίγοντας νέους ορίζοντες και δημιουργώντας έναν -πιστεύω- θεμιτό ανταγωνισμό σε αυτή την αγορά.

Θεωρώ πολύ σημαντική καινοτομία την δημιουργία αυτού του ατομικού λογαριασμού δεξιοτήτων που ουσιαστικά είναι ένα ψηφιακό εργαλείο στο οποίο θα καταγράφονται όλες οι γνώσεις κάθε ανέργου, όλες οι σχετικές πιστοποιήσεις ώστε ο εργοδότης να γνωρίζει με σαφήνεια που θα μπορεί να απασχοληθεί ο υποψήφιος, ώστε να τον προσλάβει στην

κατάλληλη θέση. Και πάλι εδώ δεν ανακαλύπτουμε τον τροχό. Καταλαβαίνω ότι αντίστοιχα σχήματα υπάρχουν σε πιο ώριμες αγορές εργασίας, όπως αυτή της Γαλλίας.

Η τρίτη παθολογία που αντιμετωπίζει το νομοσχέδιο έχει να κάνει με την ίδια τη λειτουργία του ΟΑΕΔ. Έχει γίνει μια πολύ σημαντική δουλειά στον Οργανισμό και θέλω να ευχαριστήσω τον διοικητή ο οποίος με πολύ ενθουσιασμό έχει αναλάβει το έργο του εκσυγχρονισμού αυτού του Οργανισμού, φέρνοντάς μας παραστάσεις και από το εξωτερικό.

Όμως, η αλήθεια είναι ότι κληρονομήσαμε έναν Οργανισμό γραφειοκρατικό, ελάχιστα οργανωμένο, συνειδητά ίσως ανοργάνωτο, έτσι ώστε να μην επιτρέπεται έλεγχος σχετικά με την κατασπατάληση κονδυλίων και παροχών.

Και, βέβαια, η αναντιστοιχία αυτή δεν δηλώνει τίποτε άλλο παρά την εκτεταμένη μαύρη εργασία, τη φοροδιαφυγή, την εισφοροδιαφυγή. Επίσης, προνόμια όπως οι δωρεάν μετακινήσεις, η συμμετοχή σε δωρεάν προγράμματα κοινωνικού τουρισμού, η μοριοδότηση για το δημόσιο και αρκετά ακόμα -πρέπει να είμαστε ειλικρινείς- αυτά τα προνόμια αυτή τη στιγμή τα απολαμβάνουν πολλοί συμπολίτες μας που απλά δεν τα δικαιούνται. Και όλα αυτά βέβαια εις βάρος των πραγματικά ανέργων. 55.000 φυσικά πρόσωπα με ετήσιο εισόδημα άνω των 20.000 ευρώ είναι εγγεγραμμένα στον ΟΑΕΔ για ένα έως και πέντε χρόνια. Υπάρχουν και κάποιες μεμονωμένες, εξωφρενικές περιπτώσεις δήθεν δικαιούχων που αν και είχαν έσοδα 100.000, 200.000, 250.000, διαμένουν σε ακριβές περιοχές, παρά ταύτα διατηρούσαν την ιδιότητα του ανέργου επί δέκα και είκοσι χρόνια.

Και τώρα η εκκαθάριση του Μητρώου θα εκκαθαρίσει και το τοπίο. Και ναι, θα διαγραφούν από τους σχετικούς καταλόγους όσοι παραμένουν εγγεγραμμένοι για χρόνια, χωρίς να το αιτιολογεί η εισοδηματική τους εικόνα. Και θα διαγραφούν, επίσης, και όσοι επί τρεις φορές αρνούνται να απασχοληθούν σε κατάλληλες θέσεις που έχουν βρεθεί ειδικά για αυτούς, κάτι που ισχύει σε όλους τους ευρωπαϊκούς οργανισμούς απασχόλησης.

Θέση στο Μητρώο δεν θα έχουν και εκείνοι που δεν δέχονται να πάρουν μέρος σε κάποια προτεινόμενη δράση κατάρτισης. Θέλω να είμαι σαφής: όπως και όλοι οι Έλληνες πολίτες, και οι άνεργοι έχουν δικαιώματα και απολαμβάνουν της πρόνοιας της πολιτείας, έχουν όμως και υποχρεώσεις. Οι υποχρεώσεις αυτές δεν είναι τόσο προς την πολιτεία, είναι πρωτίστως προς τον εαυτό τους γιατί οφείλουν και αυτοί να κινητοποιηθούν και να ενταχθούν στην αγορά εργασίας και μαζί στον κόσμο της ενεργούς κοινωνικής ζωής.

Και πρακτικά, στο νέο Ψηφιακό Μητρώο θα καταγράφονται όσοι ζητούν εργασία μαζί με τα Ατομικά Σχέδια Δράσης ώστε αυτά να διασταυρώνονται με συναφείς προτάσεις απασχόλησης. Και ταυτόχρονα, αυτό θα αποτελεί προϋπόθεση για την πρόσβαση στις παροχές που

δικαιούται ο άνεργος. Γι' αυτό και κάθε χρόνο θα συνεκτιμάται η εισοδηματική τους κατάσταση με παραμέτρους όμοιες με αυτές του επιδόματος θέρμανσης.

Σπεύδω να τονίσω ότι το ίδιο το επίδομα ανεργίας εξαιρείται από αυτή τη ρύθμιση. Θα εξακολουθεί να χορηγείται χωρίς εισοδηματικά κριτήρια. Και δεν επηρεάζονται, επίσης, το Κοινωνικό Οικιακό Τιμολόγιο ρεύματος, η έκπτωση ή απαλλαγή από τον ΕΝΦΙΑ και το επίδομα θέρμανσης.

Κυρίες και κύριοι βουλευτές, ο Οργανισμός Απασχόλησης Εργατικού Δυναμικού, όπως το γνωρίζουμε εδώ και πολλές δεκαετίες, μετονομάζεται σε Δημόσια Υπηρεσία Απασχόλησης. Δεν αλλάζει απλά όνομα, αλλάζει ουσιαστικά προσανατολισμό με στόχο, πλέον, να προσφέρει εφόδια αντί για εμπόδια προς την εργασία.

Η νέα δομή θα είναι μια δομή πολύ πιο ευέλικτη με λιγότερα μέλη στο Διοικητικό της Συμβούλιο, αλλά και με περισσότερα εξειδικευμένα στελέχη στις υπηρεσίες του.

Ενώ από τις αρχές του επόμενου έτους, του 2023, τα αποθεματικά του λογαριασμού απασχόλησης και επαγγελματικής κατάρτισης μεταφέρονται στους κοινωνικούς εταίρους. Θα συμμετέχουν στη διοίκηση του οργανισμού, αλλά θα μπορούν να διαχειρίζονται και κονδύλια για την επιμόρφωση των εργαζόμενων.

Ωστόσο, θεωρώ πολύ σημαντική μία ακόμα σημαντική τομή του νομοσχεδίου, μία ακόμα ρύθμιση που αφορά, επιτέλους, την αξιοποίηση της σημαντικής ακίνητης περιουσίας του Οργανισμού αξίας περίπου 1,5 δισεκατομμυρίου ευρώ.

Αυτή τη στιγμή παραμένει στην κυριολεξία ακίνητη, στερώντας από τον ΟΑΕΔ πολύτιμα έσοδα. Θα μπορεί ο ίδιος ο ΟΑΕΔ να διαθέτει, να αποκτά κριτήρια, να συμπράττει με δημόσιους και ιδιωτικούς φορείς για την ανέγερση νέων κτιρίων. Μπορεί ο ΟΑΕΔ και θα αποτελέσει σημαντικό πυλώνα της νέας μας πολιτικής για τη φτηνή στέγη την οποία πρέπει να αποκτήσουν οι Έλληνες εργαζόμενοι.

Και γιατί στέκομαι ιδιαίτερα σε αυτό το ζήτημα; Διότι, δυστυχώς, στην πατρίδα μας, παρά τα υψηλά ποσοστά ιδιοκτησίας και ιδιοκατοίκησης, το 37% του πληθυσμού ξοδεύει παραπάνω από το 40% του εισοδήματός του για έξοδα στέγης. Στην Ευρώπη ο αριθμός αυτός είναι σημαντικά μικρότερος. Ένας στους τρεις Έλληνες έχει ληξιπρόθεσμες οφειλές που αφορούν την κατοικία.

Το πρόβλημα, λοιπόν, της φθηνότερης στέγης -ένα πρόβλημα το οποίο έχει αναδειχθεί και από άλλες πολιτικές δυνάμεις σε αυτήν την αίθουσα- είναι ουσιαστικό πια. Πρέπει να αντιμετωπιστεί και η άλλη όψη μιας αγοράς ακινήτων η οποία ευημερεί, με τιμές οι οποίες

ανεβαίνουν, με ενοίκια που ανεβαίνουν, προφανώς κάτι το οποίο ευνοεί τους ιδιοκτήτες, αυξάνει ακόμα περισσότερο την πίεση να μπορέσουμε να δρομολογήσουμε έξυπνες πολιτικές προσφοράς πιο φθηνής στέγης, κυρίως στα νέα μας ζευγάρια τα οποία δυσκολεύονται αυτή τη στιγμή σημαντικά στην περίπτωση που δεν έχουν πρόσβαση στο δικό τους σπίτι. Περισσότερα γι' αυτά, όμως, θα έχουμε την ευκαιρία να πούμε σε μία άλλη ευκαιρία.

Όπως διαπιστώνετε, το υπό συζήτηση νομοσχέδιο δεν συγκροτείται από επιμέρους εκσυγχρονιστικές παρεμβάσεις, ούτε είναι και ανεξάρτητο από τις υπόλοιπες παρεμβάσεις που έχουμε κάνει στην αγορά εργασίας. Ουσιαστικά συμπληρώνει ένα ενιαίο σχέδιο αναβάθμισής της, μετατρέποντας τον ΟΑΕΔ, τον πρώην ΟΑΕΔ -όπως πρέπει να τον αποκαλούμε πια- από παγίδα όπου λιμνάζουν τα όνειρα εκατοντάδων χιλιάδων ανέργων σε ένα σύγχρονο εργαλείο κοινωνικής κινητικότητας και ανταμοιβής.

Γιατί -θα το ξαναπώ- αν οι χαμηλοί μισθοί συνεπάγονται αδικία, ο αποκλεισμός από την εργασία είναι διπλή αδικία. Γιατί ουσιαστικά είναι ένας αποκλεισμός από την ίδια την κοινωνία, από το δικαίωμα να δημιουργεί κανείς οικογένεια, να εκπληρώνει τα όνειρά του, ενώ συχνά οδηγεί είτε στη μετανάστευση είτε, ακόμα χειρότερα, στην περιθωριοποίηση.

Η ανεργία, λοιπόν, αναδεικνύεται ως ο πρώτος εχθρός της συλλογικής συνοχής της κοινωνικής αλληλεγγύης. Κι γι' αυτό ακριβώς θεωρούμε την απασχόληση ως τον τρίτο πυλώνα της ανάπτυξης, μαζί με τις νέες επενδύσεις και την ενίσχυση του εισοδήματος που προκύπτει από τη μείωση των φόρων και των εισφορών.

Και χαίρομαι καθώς οι επενδύσεις γίνονται πολύ περισσότερες, τα φορολογικά βάρη μειώνονται, το επιχειρηματικό περιβάλλον γίνεται πιο φιλικό. Όλα αυτά αντανακλώνται, ήδη, στην απασχόληση με πρώτο δείκτη το brain drain, το οποίο έχει ήδη ανακοπεί αισθητά. Ενώ σε αρκετούς εξειδικευμένους κλάδους -ειδικά στο χώρο της τεχνολογίας και της έρευνας- έχει πια αναστραφεί σε κύμα «brain gain».

Γιατί, πράγματι, αυτή η απώλεια 500 χιλιάδων νέων από την εγχώρια αγορά εργασίας, στη διάρκεια της δεκαετούς κρίσης, ήταν μια μεγάλη πληγή για την οικονομία μας και την ίδια μας την κοινωνία.

Αυτό το πολύτιμο δυναμικό, όμως, τώρα, έχει τη δυνατότητα να επιστρέψει και να πρωταγωνιστήσει στην αναπτυξιακή τροχιά των επόμενων χρόνων. Γι' αυτό και έχουμε και εξειδικευμένα φορολογικά κίνητρα για όσους επιστρέφουν στην πατρίδα μας, μετά από μακρόχρονη παρουσία στο εξωτερικό.

Είναι εργαζόμενοι με εμπειρίες, με διεθνείς παραστάσεις που μπορούν να συνδράμουν στο να ανεβάσουμε κατακόρυφα την παραγωγικότητα της οικονομίας μας.

Και δεν είναι τυχαίο ότι, σήμερα, παγκόσμιοι κολοσσοί από την Microsoft, την Amazon, τη Cisco, τη Pfizer, την Boehringer, την Digital Realty επενδύουν στην Ελλάδα. Και ένας από τους λόγους που το κάνουν δεν είναι μόνο η γεωγραφική, η γεωπολιτική μας θέση, είναι η ποιότητα των Ελλήνων εργαζομένων.

Και το γεγονός ότι οι εταιρίες αυτές έχουν πρόσβαση σε Έλληνες εργαζόμενους του εξωτερικού που αυτή τη στιγμή δείχνουν, για πρώτη φορά, διάθεση να επιστρέψουν στην πατρίδα τους. Και σε αυτό τον παγκόσμιο πόλεμο για ταλέντο ο οποίος τελικά θα καθορίσει την ίδια την τύχη όλων των χωρών, η Ελλάδα πρέπει να είναι πρωταγωνίστρια.

Και γι' αυτό πρέπει να προχωράμε διαρκώς σε προγράμματα κατάρτισης και ενδυνάμωσης των δεξιοτήτων των εργαζόμενων, αξιοποιώντας όλα τα εργαλεία της επαγγελματικής κατάρτισης και μη σταματώντας, ασχέτως της ηλικίας του εργαζόμενου τον οποίο πρέπει να καταρτίσουμε.

Και, βέβαια, είναι ενδεικτικό ότι μέσα σε 33 μήνες τριπλασιάστηκαν οι ρυθμοί στα προγράμματα του ΟΑΕΔ που το 2022 θα οδηγήσουν σε παραπάνω από 85.000 νέες προσλήψεις.

Και, βέβαια, στο μεταξύ συνεχίζεται και η επιδότηση των εισφορών για 150.000 νέες θέσεις εργασίας, καθιερώθηκε το νέο ένσημο το οποίο χρηματοδοτεί το επαγγελματικό ξεκίνημα νέων χωρίς προϋπηρεσία, ενώ -με το καλό- τον Ιούνιο θα τεθεί και σε εφαρμογή η κάρτα εργασίας η οποία θα προστατεύει τους εργαζόμενους από αυθαιρεσίες εργοδοτών, δίνοντάς τους πρόσβαση σε ένα διαφανές εργαλείο αποτύπωσης του χρόνου εργασίας και των υπερωριών.

Και θυμίζω ότι από το Ταμείο Ανάκαμψης θα διοχετευθούν παραπάνω από 1 δισεκατομμύριο ευρώ για δράσεις κατάρτισης που θα ωφελήσουν παραπάνω από 500.000 συμπολίτες μας, κυρίως σε ψηφιακές αλλά και σε πράσινες δεξιότητες.

Θα αποκτήσουν, έτσι, προσόντα για να είναι ανταγωνιστικοί στην αγορά εργασίας του μέλλοντος. Γιατί το χρέος της πολιτείας είναι να προσφέρει χειροπιαστό στήριγμα και φροντίδα δίπλα στο ρεαλιστικό όραμα και την ελπίδα.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω συναντήσει πολλούς άνεργους, ιδιαίτερα νέους, πολλούς οι οποίοι ζουν ακόμα με τη βοήθεια των γονιών τους. Άλλους που παρατείνουν αναγκαστικά τις σπουδές τους, αναβάλλοντας με αυτό τον τρόπο τη δύσκολη επιλογή να εισέλθουν στην

αγορά εργασίας. Κάποιους που μάχονται στις διαδικασίες του παλιού ΟΑΕΔ και μερικούς οι οποίοι ισορροπούν ανάμεσα στην ντροπή και την παραίτηση.

Γνώρισα, όμως, και την άλλη εικόνα η οποία γρήγορα πρέπει να γίνει ο κανόνας: την Κωνσταντίνα που προσελήφθη, ήδη, από μεγάλη εταιρεία μέσω προγραμμάτων του ΟΑΕΔ, τον Μιχάλη που άνοιξε τη δική του επιχείρηση με ενίσχυση του ΕΣΠΑ, το Λουκά ο οποίος βρήκε δουλειά λίγο πριν τη σύνταξη αφού καταρτίστηκε από τον ΟΑΕΔ σε προγράμματα τα οποία έχουν ιδιαίτερα μεγάλη απήχηση. Αυτά που αφορούν τους πιο ηλικιωμένους συμπολίτες μας -ίσως την πιο δύσκολη κατηγορία ανέργων- συμπολίτες μας που χάνουν τη δουλειά τους μετά τα 50. Και εκεί έρχονται τα προγράμματα του ΟΑΕΔ να προσφέρουν μία σημαντική ανακούφιση σε αυτούς τους συμπολίτες μας. Αλλά και την 22χρονη Μαρίνα που θα αξιοποιήσει το πρώτο ένημο. Ενώ έχω συναντήσει πολλούς νέους, αποφοίτους Πολυτεχνείου, που ιδρύουν τις δικές τους startup σε χώρους όπως η τεχνητή νοημοσύνη.

Και είναι πολλές αυτές οι ιστορίες που αποδεικνύουν ότι υπάρχουν πολιτικές οι οποίες μετατρέπουν αυτούς οι οποίοι αναζητούν εργασία στους μαχητικούς πρωταγωνιστές της Ελλάδας που αλλάζει, όταν κάποιος τους ήθελαν κομπάρσους στις ίδιες τους τις ζωές, εγκλωβισμένους στην ακινησία και εξαρτημένους από επιδόματα αντί να προκόβουν με τις δικές τους δυνάμεις και να εξελίσσονται με τις δικές τους φιλοδοξίες.

Στην τρέχουσα συγκυρία, ωστόσο, δίδυμος στόχος με τη συρρίκνωση της ανεργίας είναι και η αύξηση των μισθών που -όπως είπα- παραμένουν δυστυχώς στη χώρα μας ακόμα σε χαμηλά επίπεδα, δυσανάλογα χαμηλά συχνά με βάση την προσφορά των εργαζόμενων.

Εδώ δεν αρκεί μόνο η πολιτική απόφαση. Το χρέος μας ως προς τον κατώτατο μισθό θα το κάνουμε ως Κυβέρνηση, αλλά χρειάζεται και η συμπόρευση των εργοδοτών σε ατομικό ή συχνά και σε κλαδικό επίπεδο.

Και πολύ συχνά η απάντησή μου σε εργοδότες οι οποίοι μας λένε ότι δεν βρίσκουμε εργαζόμενους να προσλάβουμε, είναι ότι η αύξηση του μισθού είναι ο καλύτερος τρόπος για να προσελκύσετε περισσότερους εργαζόμενους στις επιχειρήσεις σας.

Άρα, χρειαζόμαστε ένα νέο κοινωνικό συμβόλαιο το οποίο θα επιμερίσει δίκαια τον πλούτο τον οποίον δημιουργούμε ως κοινωνία, με πρώτους ωφελημένους τους εργαζόμενους, τους μισθωτούς οι οποίοι δεν μπορούν να βλέπουν την ανάπτυξη της ελληνικής οικονομίας απλά ως μία στατιστική απεικόνιση που τελικά δεν αφορά τις ίδιες τους τις ζωές.

Αγαπητοί συνάδελφοι, κλείνω με μία διαπίστωση που αφορά την αντιπολίτευση, ειδικά την Αξιωματική Αντιπολίτευση. Μου έκανε εντύπωση, όσο παρακολούθησα τη συζήτηση, ότι

απέφυγε επιμελώς να μπει στην ουσία της συζήτησης, να αντιπροτείνει πραγματικές εναλλακτικές.

Καταφεύγει ξανά σε ανακριβή στοιχεία, σε ψεύτικες καταγγελίες. Θα αρκούσε βεβαίως να επικαλεστώ που ήταν η ανεργία πριν από 3 χρόνια, που βρίσκεται τώρα.

(διακοπή από την αίθουσα)

Μην με αναγκάζετε να σας υπενθυμίσω τις προβλέψεις σας για το που θα ήταν η ανεργία όταν ξεκίνησε η πανδημία. Όταν καταστροφολογούσατε και σε αυτό το επίπεδο και μας λέγατε ότι θα εκτιναχθεί, και πάλι πέσατε έξω.

Συζητήστε το αυτό λίγο, στο Συνέδριό σας. Το να προεξοφλείτε την αποτυχία της χώρας διαρκώς δεν είναι στρατηγική για να μπορέσετε να ανακτήσετε την πολιτική σας αξιοπιστία.

Εγώ, λοιπόν, θέλω να σας ρωτήσω, απαντώντας στις αιτιάσεις σας, ότι δήθεν «τιμωρούνται», όσοι διαγράφονται από το Μητρώο του ΟΑΕΔ γιατί η κατάρτιση γίνεται υποχρεωτική: θέλετε πραγματικά να επιδοτούνται ως άνεργοι πρόσωπα τα οποία έχουν εισοδήματα 100.000 ευρώ στερώντας αυτούς τους πόρους από τους πραγματικούς δικαιούχους; Ναι ή όχι; Να απαντήσετε.

Ήλπιζα ότι θα ήταν εδώ ο αρχηγός σας, αλλά προφανώς είναι πολύ απασχολημένος με τις προσυνεδριακές διαδικασίες.

Υπερασπίζετε -να το πείτε παρακαλώ- πολίτες στους οποίους η Πολιτεία βρίσκει δουλειά και εκείνοι τις απορρίπτουν συνεχώς; Αυτή είναι η γραμμή σας; Καλύπτετε όσους δεν θέλουν να επιμορφωθούν ώστε να αποκτήσουν δεξιότητες; Και γιατί τελικά αρνείστε αυτό που ακολουθεί όλη η Ευρώπη; Πολιτικές που εφαρμόζουμε σήμερα δεν ανακαλύπτουν τον τροχό. Είναι σύγχρονες, ενεργητικές πολιτικές εργασίας που επιμερίζουν δίκαια τα δικαιώματα και τις υποχρεώσεις των ανέργων, προσφέροντάς τους κυρίως την ευκαιρία και τη δυνατότητα της ατομικής τους κινητοποίησης για να βγουν από το φαύλο κύκλο της μακροχρόνιας ανεργίας.

Εκτός εάν πραγματικά θέλετε αυτούς τους εργαζόμενους εξαρτημένους από τα τακτικά ή έκτακτα κρατικά επιδόματα. Εδώ, λοιπόν, διαφέρουμε ουσιαστικά ως προς τη φιλοσοφία μας. Εμείς βλέπουμε τα επιδόματα ως μία αναγκαία βοήθεια που πρέπει να έχει ένα μεταβατικό χαρακτήρα. Δεν θέλουμε μόνιμους επαγγελματίες ανέργους οι οποίοι να εξαρτώνται από το κράτος. Θέλουμε να δώσουμε τη δυνατότητα σε συμπολίτες μας που έχασαν τη δουλειά τους, για οποιοδήποτε λόγο, να ξαναμπούν δυναμικά στην αγορά εργασίας.

Αναγνωρίζουμε ότι σε αυτήν τη νέα και δυναμική παγκόσμια οικονομία η απόκτηση νέων δεξιοτήτων είναι περίπου υποχρεωτική. Και δίνουμε τη δυνατότητα στους άνεργους συμπολίτες μας να αποκτήσουν αυτές τις νέες δεξιότητες και αυτή είναι η δική μας φιλοσοφία η οποία μας διαφοροποιεί από τη στάση της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης. Και που δικαιολογεί, κ. Υπουργέ, τον τίτλο του νομοσχεδίου τον οποίον θα τον διεύρυνα λέγοντας: «Πολλές, Καλές και Καλοπληρωμένες Δουλειές ξανά και σήμερα και στο μέλλον».

«Η σκληρότερη δουλειά είναι να μην έχεις δουλειά», είχε πει πριν από κάποια χρόνια ο ακτιβιστής συγγραφέας Whitney Young. Σήμερα δικό μας χρέος είναι να ψηφίσουμε το νομοσχέδιο αυτό και να δουλέψουμε σκληρά για να έχουν καλή δουλειά όλες οι Ελληνίδες και όλοι οι Έλληνες.

Σας ευχαριστώ.